

Nuuk, 16. marts 2015

FM 2015/91

**Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx 2015 om markedsføring og mærkning.
(markedsføringsloven)**

(Naalakkersuisoq for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Udenrigsanliggender)

1. behandling

Indledningsvis finder vi fra Partii Naleraq det vigtigt at præcisere følgende:

- I lov om Grønlands Selvstyre fra 2009, kapitel 7, § 20 har vi følgende lov som vi alle skal følge: Det grønlandske sprog er det officielle sprog i Grønland.
- Brugen af sprog, - sprogfordelingen her i Grønland ser nogenlunde således ud: ca. 85 % er grønlandsk sprogede, og ca. 15 % er fremmede sprogede, hvoraf størstedelen i denne gruppe er dansksprogede.
- Når man af interesse for markedsføringsprincipper undersøger markedsføringsforhold på global plan og interesser sig for markedsføring / reklamering og har uddannelse indenfor området vil man forstå:
Markedsføringens formål er at man gennem en større kreds af købere kan skabe større indtægter. Her er helt centralt, hvor man stammer fra, sagt på en anden måde, - kultur. Forstået på den måde, at vi benytter sproget til at skabe markedsføring, derfor er hvor man selv bor, herunder sproget helt centralt. Dette er ikke parti arbejde, men fremføring af fakta.

Ordføreren til dette dagsordenspunkt fremførte for ca. 15 år siden, i marts 2000, et forslag som kan ligne ovenstående forslag, med følgende forslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Inatsisartut skal træffe beslutning om at der jf. Landstingslov nr. 10 af 13. november 1986 om bl. a. markedsføring (reklamer) pålægge Naalakkersuisut om at fastsætte regler for at man altid skal benytte grønlandsk i alle reklamer.

Med følgende begrundelse:

Ifølge med den stadig kraftigere konkurrence i al slags handelsvirksomhed, og i "jagten" på forbrugerne er det blevet endnu tydeligere, at det danske sprog altid benyttes, og på denne måde tilsidesætter det grønlandske sprog, hvilket ikke kan accepteres på nogen måde.

Dette kan man ikke blot se som noget ganske naturligt, idet vi jo godt ved at de fleste forbrugere er grønlandske, og fordi vi befinder os på Grønland!

Det er egentligt ganske mærkeligt at vi her i vort eget land først skal stille krav for at nå dette mål, men så længe 90 % af de private næringsdrivende er udenlandske, må vi gennemføre lovgivning på området, idet det er ganske upassende kulturelt, at der er så stor mangel på respekt.

Det må være et krav at man i forbindelse med reklamering skal benytte grønlandsk med større skrifttype, og at man kan oversætte til andre sprog derudover, f.eks. dansk, men at grønlandsk skal være grundlaget og først.

Selvfølgelig må der i radioreklamer hvor sproget er dominerende altid først benyttes grønlandsk som grundlag for reklamerne.

Dette er ikke fremmed i andre lande, f. eks. har man efter sigende sådanne lovgivningsmæssige rammer i Quebec i Canada.

Ligeledes må tilføjelsen til lov nr. 10 gennemføres og således være gældende alle steder.

Derfor kan vi hos Partii Naleraq ikke forsvare at Naalakkersuisut gennem lovgivningen forsøger at skabe lovløshed på dette område, idet vort sprog gennem lovgivningen er gjort til landets officielle sprog, men Naalakkersuisut vil i kapitel 3, § 8 lovgive med følgende:

*"Skriftlig reklamering, skiltning og markedsføring i det offentlige rum skal i **videst muligt omfang ske på grønlandsk**. Markedsføringen kan ske på andre sprog."*

I lov om Grønlands Selvstyre, kapitel 7, § 20 står der absolut intet om en sådan bestemmelse, det er netop på grund af sådanne tilfælde at der blev gennemført nævnte ændring, - men måske har man allerede sat denne lov ud af kraft uden vores vidende? Sådanne forhold er ikke acceptable, og må rettes. Fra Partii Naleraq kræver vi at teksten rettes således:

"Skriftlig reklamering, skiltning og markedsføring i det offentlige rum skal ske på grønlandsk. Markedsføring på andre sprog kan ske med mindre type skrift under det grønlandske."

Efter denne tydeliggørelse fra Partii Naleraq, idet dette er vigtigt, har vi også gennem denne lovrevision forstået at der findes en Forbrugerstyrelse, som ikke er hemmeligt. Vi kan gennemføre målsætninger og lovgivning i stor udstrækning, men at realisere håndgribelige resultater har vi meget vanskeligt ved herhjemme. Priserne bliver ved med at stige, og levevilkårene for grønlanderen bliver mere og mere vanskelige, idet vi ikke kan se håndgribelige resultater af Forbrugerstyrelsens resultater i en bedre retning. Jeg ved ikke om "vi bare venter på at bomben skal springe".

Det er absolut nødvendig at pålægge dem opgaver, som giver positive resultater for befolkningen, og ikke omvendt.

På dette grundlag skal vi bede Naalakkersuisut om at trække dette lovforslag tilbage, og vender tilbage til Inatsisartut med håndgribelige forbedringer, - som folkevalgte er det nemlig vore vigtigste opgave at skabe forbedringer for befolkningen, og ikke omvendt.

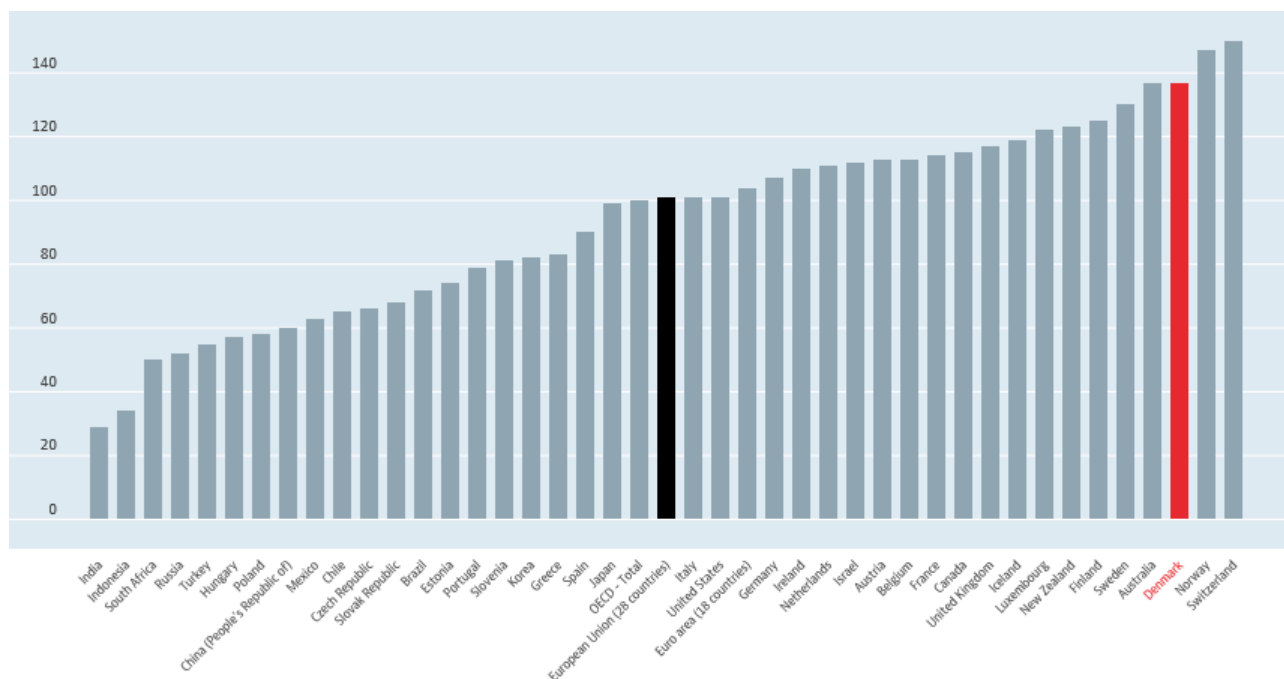
Vi skal også i vores svar fra Partii Naleraq henvise til denne vedhæftede diagram, idet denne ganske uimodsagt fortæller at vi indkøber vores forbrugsvarer dér hvor det koster mest, - så, hvor er målsætningen om at gennemføre forbedringer i vores velfærd??

Her i OECD pjecen dokumenteres gennemsnitlige forbruger priser i forskellige lande. I denne dokumentation vises på en måde som ikke kan misforstås, at Danmark er EU's dyreste land. Hvorfor vil Forbrugerstyrelsen, såfremt denne vil forsvare forbrugernes interesser, ikke fremlægge disse fakta på en forståelig måde? Hvorfor vil Grønlands Selvstyre som ejere af aktieselskaberne ikke pålægge disse selskaber om at arbejde for forbedringer i befolkningens levestandard.

Med disse bemærkninger anmoder vi om at forslaget trækkes tilbage, og ønsker man arbejder for håndgribelige forbedringer.

Link:

<http://data.oecd.org/price/price-level-indices.htm>

Tak.

Per Rosing-Petersen